

U Z N E S E N I E

V právnej veci žalobcov **1/ S. J.**, bývajúceho v M., **2/ J. P.**, bývajúceho vo V., **3/ K. P.**, bývajúcej vo V., proti žalovanému **R.**, družstvu so sídlom v N., zastúpenému JUDr. M. M., advokátom so sídlom v N., **o zaplatenie 5 941,71 € s príslušenstvom a iné**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp.zn. 7 C 163/1999, o dovolaní žalobcu 1/ zastúpeného Mgr. Ľ.K., advokátom so sídlom v M., proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 18. februára 2015 sp.zn. 5 Co 104/2014, 5 Co 823/2014, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 18. februára 2015 sp.zn. 5 Co 104/2014, 5 Co 823/2014: (1) potvrdil rozsudok Okresného súdu Nitra z 29. novembra 2013 č.k. 7 C 163/1999-563, ktorým bola zamietnutá žaloba, a tiež (2) uznesenie Okresného súdu Nitra z 26. mája 2014 č.k. 7 C 163/1999-589, ktorým bolo rozhodnuté o znalečnom.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal 20. mája 2015 žalobca 1/ dovolanie.

3. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana

zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

5.1. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy účinnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania [napríklad vzhľadom na nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.)] ani pre odmietnutie dovolania [z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p. (napríklad preto, lebo dovolanie bolo podané oneskorene alebo neoprávnenou osobou)] vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

5.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

6. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávnych noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 5.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej, právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa, v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný [viď tiež závery vyjadrené v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp.zn. PL. ÚS 36/1995].

7. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti

uzneseníu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

7.1. V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok, dovolanie ale nesmeruje proti rozsudku so znakmi rozsudku, proti ktorému je dovolanie prípustné podľa § 238 O.s.p. V časti, ktorou je napadnutý výrok (2) rozsudku odvolacieho súdu, smeruje dovolanie proti rozhodnutiu, ktoré má procesnú povahu uznesenia; táto časť dovolania ale nesmeruje proti uzneseniu majúcejmu znaky uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Uznesenie o znalečnom bolo zaradené medzi uznesenia, v prípade ktorých predchádzajúca právna úprava výslovne uvádzala, že dovolanie proti nim je neprípustné (viď § 239 ods. 3 O.s.p.).

7.2. Prípustnosť tohto dovolania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nebola spôsobilá založiť namietaná napreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd v súvislosti s týmto konštatovaním poukazuje na judikát R 111/1998 a zjednocujúce stanovisko R 2/2016); poznamenáva, že v dovolaní napadnutom rozhodnutí sú zreteľne vysvetlené jeho dôvody. Obdobne prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 O.s.p. nezakladalo, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Procesnú vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 O.s.p. nezakladalo ani (prípadné) nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností (v danom prípade najmä v dôsledku tvrdenej akceptácie „nepravdivého“ znaleckého posudku), ale ani nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov, alebo (prípadné) nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu; v tomto smere najvyšší súd poukazuje na judikáty R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj na viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012. Naostatok je potrebné pripomenúť konštatovanie ústavného súdu, podľa ktorého „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“ (viď IV. ÚS 196/2014).

7.3. Pokiaľ sa v dovolaní namieta aj „iná vada“, treba mať na zreteli, že právna úprava účinná do 30. júna 2016 považovala „inú vadu“ za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (viď viaceré rozhodnutia, napríklad sp.zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

8. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

9. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. júla 2016

JUDr. Emil Franciscy, v.r.
predseda senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
členka senátu

JUDr. Elena Siebenstichová, v.r.
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová